

EXPUNERE DE MOTIVE

Evoluția societății românești caracterizată de probleme economice, lipsuri materiale, problemele de relaționare între părinți și copii, timp redus petrecut cu familia, supraîncărcarea profesională a părinților sau munca în străinătate, violența domestică, la care se adaugă riscul consumului de droguri și a altor forme de dependență, supraîncărcarea școlară, teama de examene, determină o serie de probleme emoționale la tineri, mult mai multe decât în trecut. Realitatea a dovedit că toate aceste elemente au fost identificate ca fiind cauze care generează, în multe cazuri, probleme de comportament, ducând de multe ori la apariția violenței în mediul școlar sau, mergând până la extrem, la cazuri de suicid.

În ceea ce privește violența în școli cifrele sunt alarmante. În anul școlar 2012, au fost raportate la nivel național 14.313 de astfel de cazuri, cele mai multe fiind acte de violență fizică și tâlhării. De asemenea, la începutul acestui an școlar numărul cazurilor grave de violență (fizică și verbală) a crescut, comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut. Potrivit datelor Ministerului Educației principalele tipuri de violență identificate au fost:

- acte de violență fizică - 6275;
- însușiri de bunuri, înșelăciuni, tâlhării - 3261;
- insulte grave, instigare la violență - 2059;
- amenințare, șantaj - 1603;
- consum de alcool, deținere și consum de stupefiante - 374;
- acte privitoare la viața sexuală - 90.

În același timp, cazurile de suicid din ultimii ani, în rândul adolescenților, demonstrează că motive aparent banale pentru unii dintre noi pot deveni grave pentru tineri: teama de corigență, o notă proastă, o ceartă cu profesorul ori colegii sau o decepție sentimentală.

De asemenea, la nivelul tinerilor de liceu, mai ales pentru că ei trec printr-o continuă transformare, se constată o legătură strânsă între dezinteresul pentru școală și perspectivele restrânse ale acestora pe plan social. Lipsa unei orientări școlare și profesionale eficiente și extinse – cu accent pe resursele pozitive ale elevilor – generează insecuritate și neliniște în rândul lor, punct de plecare în manifestări negative de comportament în timpul orelor sau chiar absențe nemotivate de la ore.

Trebuie să conștientizăm că este necesară o cunoaștere temeinică a tinerilor și că o abordare diferențiată a acestora poate determina progrese în activitatea lor școlară. Aici intervine importanța și necesitatea existenței unui proces intensiv de acordare a asistenței psihopedagogice elevilor și celorlalte persoane implicate în procesul educațional (profesori, părinți, tutori și autorități școlare). Rolul consilierii este unul proactiv, ce presupune prevenirea situațiilor de criză personală și educațională a elevilor.

La fel de importantă este și consilierea oferită privind orientarea profesională, în cadrul căreia tânărul este ajutat să se dezvolte personal și profesional, în asimilarea și integrarea cunoștințelor, a experiențelor profesionale, a trăirilor personale, astfel încât tânărul să aibă o dezvoltare încurajatoare pentru el ca individ în societate.

Din păcate, numărul cabinetelor de asistență psihopedagogică/psihologică în școli, cu un rol atât de esențial în procesul educațional al tinerilor, este insuficient comparativ cu nevoile. Regulamentul-cadru privind organizarea și funcționarea centrelor județene/al municipiului București și a cabinetelor de asistență psihopedagogică prevede că o școală trebuie să aibă peste 800 de elevi sau de 400 de preșcolari pentru a beneficia de acest cabinet sau, școlile care nu ating cifra respectivă, se pot grupa pentru a atrage serviciile unui psiholog.

Propunerea legislativă supusă dezbaterii are drept scop completarea articolului 99 din Legea Educației Naționale nr. 1/2011, referitor la unitățile conexe ale învățământului preuniversitar, în sensul introducerii obligativității existenței cabinetelor de asistență psihopedagogică/psihologică care să funcționeze în fiecare unitate de învățământ preuniversitar și care să asigure asistență psihopedagogică/psihologică unei singure unități de învățământ. Astfel, se rezolvă necesitatea existenței unui psiholog care să poată oferi consiliere în fiecare zi la unitatea de învățământ la care profesează, și nu doar o dată la 2-3 zile cum se întâmplă în prezent în cazul școlilor care nu au peste 800 de elevi înmatriculați. În asemenea situații se regăsesc numeroase unități de învățământ, începând de la școlile din comune și sate și mergând până la cele din București. Se creează astfel un sistem eficient de prevenție și sprijin.

Necesitatea cabinetelor de asistență psihopedagogică este clară. Elevii trebuie asistați să se adapteze la mediul școlar și social, să depășească tentații ca drogurile, alcoolul, violența sau furtul. În plus, statul poate avea de câștigat, pe termen lung, în sensul orientării profesionale deoarece tinerii își vor cunoaște mai bine interesele și se vor ghida mai ușor pe piața muncii, scăzând numărul șomerilor. De asemenea, la psihopedagogi pot apela chiar și cadrele didactice și

părinții care traversează situații dificile prevenindu-se astfel multe probleme care îi pot afecta pe copii.

Punctul II al prezentei propuneri legislative prevede ca această lege să intre în vigoare la începutul anului școlar 2014-2015, astfel încât cheltuielile rezultate în urma suplimentării numărului cabinetelor de asistență psihopedagogică să poată fi incluse în Legea bugetului de stat pe anul 2014.

Inițiator:

DUMITRU Ovidiu Ioan – Deputat neafiliat

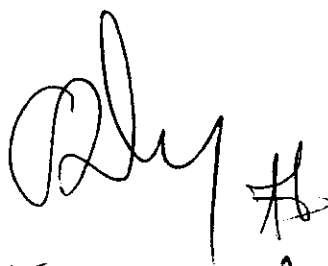
Mihai Aurelian

Puscas, Iacob

Prof. Morăreanu I. Cornel

Mihai TRĂRĂCĂRE

Deputat Blăjint Viorel

pus-

